

**Visie
regeer-
akkoorden**

open **vld**

Onze visie

België is een goed land om in te wonen, te werken, te ontspannen, te leven. En weet je wat? We kunnen dat wel degelijk zo houden – we kunnen zelfs nog *béter*. Waarom zouden we niet kunnen blijven uitblinken in onderwijs, in zorg, in producten en diensten met een flinke toegevoegde waarde – noem maar op?

Wij liberalen zijn er rotsvast van overtuigd dat dat kan. En daar gaan we de volgende 5 jaar voluit voor. Met goesting. Met ambitie. Met meer dan gerechtvaardigd optimisme. Want wij geloven in jou. Daarom kiezen we altijd, in elk domein van het leven, de kant van jouw persoonlijke vrijheid. De toekomst staat bol van beloftes. Samen lossen we die stuk voor stuk in. Tijd om opnieuw vooruit te gaan.

Eensgezind besturen: één en ondeelbaar.

Als ons land zich in het verleden vaak in de eigen voet schoot, was het omdat verschillende bestuursniveaus elkaar tegenwerkten. Dat is zinloos want uiteindelijk gaat het steeds om dezelfde burger. Beleid moet daarom op alle niveaus ambitieus zijn. En maatregelen van verschillende regeringen moeten elkaar proberen te versterken, niet verlammen. Precies daarom stapte Open Vld in alle regeringen. Voor 5 jaar lang.

Onze ambitie is in zowel de Brusselse, Vlaamse als federale regering klaar als een klontje: wij geloven dat het goed leven is in dit land, en we geloven dat we dat zo kunnen houden – dat we nog beter kunnen zelfs. Als liberalen weten we donders goed hoe de economie aan te wakkeren, we dragen onze portefeuille rechts. Tegelijk zit ons hart op de juiste plaats en laten we niemand achter in onze ambitie altijd vooruit te willen. Onze overtuiging, nu en altijd? We kiezen voor persoonlijke vrijheid, niet voor betutteling. Jij leeft je eigen leven.

Waarom moet de begroting nillens willens op orde?

We kunnen toch ook een beetje minder besparen of meer schulden maken?

Het gaat ons niet om de cijfertjes. Het is net omdat achter die cijfertjes mensen schuilgaan dat we willen dat de rekening klopt. Want wie steeds opnieuw meer uitgeeft dan er binnenkomt, die duikt steeds dieper in het rood. Die steeds diepere put moet worden gevuld door te lenen en rente op die leningen te betalen. Door altijd weer nieuwe belastingen te heffen. Die verschroeiende rentesneeuwbal roepen we een halt toe. Voor deze generatie én al diegene die volgen.

We zetten dus orde op zaken. Niet lukraak. Met visie. Het doel is om opnieuw vooruit te gaan. Kijk bijvoorbeeld naar Vlaanderen. Dat krijgt er door de 6de staatshervorming weliswaar een pak meer middelen bij. Het budget stijgt van 24 miljard naar liefst 42,5 miljard in 2019. Maar daar staan ook meer taken tegenover. Daarom besparen we slim, door de overheid efficiënter – beter én goedkoper – te

laten werken. Maar ook door de illusie van gratis beleid te doorprikken. De opbrengsten van die besparingen investeren we in lastenverlagingen voor mensen. 500 miljoen gaat naar de economie, 500 miljoen naar welzijn.

In de federale regering doen we precies hetzelfde. We waken erover om de economie niet op te offeren voor de begroting. Daarom mikken we op een evenwicht tegen 2018. Ook hier kijken we louter naar de overheid zelf om de nodige inspanningen te leveren. Door te besparen op haar werking en in de sociale zekerheid besparen we 8,4 miljard.

De conclusie is: elke euro kan maar één keer worden uitgegeven. Als de keuze er één is tussen schulden maken en blijven afbetalen of investeren in de vooruitgang van mensen, dan is die keuze voor Open Vld snel gemaakt.

Tax shift is hét buzzword...

Maar Open Vld wil vooral de belastingen verlagen.

“Tax shift” wil zeggen dat je gaat schuiven met belastingen zodat je ze rechtvaardiger heft. Dat laatste is belangrijk, want lukraak schuiven met belastingen betekent meestal dat je op het einde van de rit méér belastingen heft. En dat is uit den boze. De belastingen moeten namelijk net omlaag.

Het regeerakkoord bevat wel degelijk een slimme tax shift. Zo’n 2,7 miljard euro belastingverlagingen voor mensen – 900 miljoen euro voor de koopkracht, 900 miljoen euro voor de concurrentiekracht en een flinke portie sociale correcties – worden gefinancierd door nieuwe inkomsten die ons fiscaal systeem rechtvaardiger maken. Enkele voorbeelden:

- We verdubbelen de beurstaks, zodat wie speculeert op de beurs daarvoor moet betalen.
- De zogeheten kaaimantaks zorgt ervoor dat wie in België onderneemt, ook daadwerkelijk hier belastingen betaalt. We sluiten de deur voor offshore constructies. Ook Nederland en Engeland hebben een dergelijke maatregel al met succes omarmd.
- De banken kunnen niet meer genieten van de notionele instrestaftrek. Zij zijn namelijk verplicht een bepaalde hoeveelheid kapitaal aan te houden, dus is het niet logisch dat zij daar ook nog eens fiscaal voor worden beloond.

- We harmoniseren de BTW: zo blijft het tarief voor plastische chirurgie om medische reden voordeelig, maar voor esthetische plastische chirurgie bedraagt het vanaf nu de volle 21%.

- De overgangsmaatregel voor de liquidatiebonus wordt permanent: de fiscale last voor de ondernemer neemt af terwijl de overheid vroeger over de opbrengsten kan beschikken.

- De 3e pensioenpijler is nog zo’n slimme maatregel. Win-win voor de overheid én de pensioenspaarder. Want wie op voorhand al betaalt, betaalt 8% ipv 10% taks. Terwijl de overheid de inkomsten ook sneller kan innen.

- Ook intercommunales zullen binnenkort vennootschapsbelasting betalen. Afhankelijk van hun activiteiten betekenen ze vaak concurrentie voor privé-bedrijven. Vandaar dat we het ook logisch vinden dat zij net als de privé belastingen betalen.

- Er komen ook accijnzen op tabak en alcohol. Accijnzen op tabak zijn om gezondheidsredenen te verklaren. Ook die op alcohol gaan omhoog. Maar niet op bier! Bier is onze nationale trots die we vrijwaren. Op wijn stijgen de accijnzen lichtjes: je moet al 3000 flessen wijn kopen om er een ter waarde van 7,5 euro te moeten laten staan.

- Ook de accijnzen op dieselbrandstof gaan omhoog, want diesel zorgt voor erg veel uitstoot van fijn stof. Dit is dus een maatregel die past binnen het kader van ecofiscaliteit.

Werk is de beste sociale bescherming.

En dus is jouw job zeer belangrijk voor ons! Jobs zijn een topprioriteit voor onze regering, zowel op Vlaams als op federaal niveau. Jobs laten de economie draaien, geven zuurstof en creëren welvaart. Bovendien is en blijft een job de beste sociale zekerheid voor iedere burger.

Vergis je echter niet: het is niet de politiek die jobs creëert. Als politici kunnen we wél de juiste omstandigheden bewerkstelligen om nieuwe jobs te

creëren in de privésector. Jobcreatie is dus iets wat we samen moeten doen: onze sterke punten sterker maken, onze zwakke punten wegwerken. De slimme indexsprong in 2015 (gecompenseerd voor lage uitkeringen en inkomens) kan bovendien op termijn tot 30.000 à 40.000 extra banen leiden. Werklozen die als gevolg hiervan een job vinden, zullen een gevoelige verhoging van hun koopkracht zien.

Hoe doen we de loonkosten dalen?

We pakken de loonkostproblematiek zowel Vlaams als federaal aan.

Dat is nodig: iemand in loondienst kost in ons land meer per uur dan in andere landen. En met andere landen bedoelen we niet in China of Oost-Europa, maar wel onze buurlanden. In België kost een werknemer gemiddeld 39 euro per uur. In Frankrijk is dat slechts 36,5 euro, in Nederland 33,7 euro. Gemiddeld is een werknemer bij ons dus 5 euro per uur duurder (!) dan in Nederland of Frankrijk.

Daarom zorgen we op federaal niveau voor meer zuurstof voor ondernemers, en brengen we de loonhandicap sinds 1996 terug naar nul. Daarnaast investeren we op Vlaams niveau bijkomend 500 miljoen euro in groei en innovatie, en verlagen

we in 2016 de werkgeversbijdrage van 33% richting 25%.

Op federaal niveau maken we eerste aanwervingen goedkoper voor ondernemers, door een verdere verlaging van de sociale lasten. Ook op Vlaams maken we aanwervingen makkelijker. Een eigen RSZ-beleid laat toe de loonkosten van doelgroepen te verlagen door een efficiënter doelgroepenbeleid te voeren. We vereenvoudigen allerlei banenplannen en versnipperingen tot drie duidelijk gedefinieerde doelgroepen: jongeren, 55-plussers en mensen met een arbeidshandicap. Daarnaast gaan we ook het activeringsbeleid versterken. Jongeren krijgen voortaan binnen de vier maanden een aanbod op maat, en oudere werkzoekenden gaan we activeren tot 65 jaar.

Kost de indexsprong de werkende mens geld?

Is dat wel sociaal?

De indexsprong heeft één duidelijk doel: onze bedrijven competitiever maken door de loonhandicap met de buurlanden te doen krimpen. Dat kan tot wel 40.000 jobs opleveren! Da's goed voor de economie, da's goed voor iedereen. Asociaal is anders... Ook de regeringen van Wilfried Martens en Jean-Luc Dehaene namen in de jaren '80 en '90 dergelijke broodnodige maatregelen.

Gebeurt dat "op uw kap"? Absoluut niet. Zo'n indexsprong doet uw loon met geen eurocent dalen. De sprong betekent gewoonweg dat uw loon

één keer een verhoging van 2% door indexering overslaat. We doen die toegift trouwens allemaal samen: instellingen, politici, arbeiders, bedienden: samen geven we de economie een flinke duw in de rug.

Daalt uw koopkracht door de indexsprong? In principe wel. En toch zal u dat – net zoals 3 op 4 werkende Belgen – niet voelen. Want al vanaf januari 2015 ziet u iets anders op uw loonbriefje: een stijging van het nettoloon, dankzij de belastingverlagingen die de federale regering metéén invoert.

Ga ik dan ook meer verdienen?

In januari zal iedereen die werkt meer geld zien staan op zijn loonbriefje. Dat is een belangrijke realisatie van deze federale regering: door een verhoging van de forfaitaire onkosten wordt de bedrijfsvoorheffing verlaagd. Met andere woorden: wie werkt voelt de lastenverlaging meteen bij de uitbetaling van z'n eerste loon in januari 2015. Dan krijgt hij al iets meer. De verhoging wordt opgebouwd tot 2016, en bedraagt vanaf dan ongeveer 300 euro netto per jaar. De visie is duidelijk: wie werkt mag vooruit gaan. Werk je niet of ben je met pensioen, dan werken we met sociale correcties. Die komen er via de welvaartsenveloppe in de loop van het jaar.

De belastingdruk op arbeid is te hoog. Draagt iederéén in de samenleving wel zijn steentje bij?

Allemaal samen ons steentje bijdragen: zo hoort het. Dat kan, en de beste manier om dat te doen is door te zorgen voor eerlijke belastingen. Multinationals of rijke mensen die ingewikkelde constructies opzetten om hun deel niet te moeten bijdragen: da's niet eerlijk en voor liberalen dan ook onaanvaardbaar.

Daarom hebben we met de vorige federale regering de Fairnesstaks ingevoerd. Met deze federale regering roepen we de Kaaimantaks in het leven, een maatregel om offshore constructies de wind uit de zeilen te nemen. Liberalen kijken altijd over de landsgrenzen heen, en dat doen we ook voor dit vraagstuk. Want wij zijn het die aan de kar trekken voor een gecoördineerde aanpak op Europees vlak, zodat fiscale achterpoortjes kunnen gesloten worden.

Met eerlijke belastingen, belastingen die iedereen als rechtvaardig aanvoelt, kom je dus het verst. Maar eerlijke belastingen, da's niet hetzelfde als hogere belastingen. Dus verzetten we ons als liberalen wél tegen elke denkpiste die nog meer belastingen bij de middenklasse doet terechtkomen.

We zijn dus niet tegen een echte rijkentaks, maar we beseffen dat wondermiddelen niet bestaan. Ondermeer het Franse voorbeeld toont aan dat nog niemand over de magische formule beschikt om zo'n taks doeltreffend in te voeren. Daarom zeggen we neen tegen vermogensbelasting, vermogenswinstbelasting en vermogenskadaster: omdat het dubbele belastingen zijn, die uiteindelijk altijd terecht komen bij wie werkt of gewerkt heeft.

Hoe lang moet ik werken?

We willen iedereen een fatsoenlijk pensioen geven. En dus vragen we iedereen om een beetje langer te werken, zodat de pensioenen betaalbaar blijven. We kijken vooruit: pas binnen 10 jaar (2025) wordt de pensioenleeftijd 66. En 67 jaar in 2030. Tijdens deze legislatuur verandert er niets.

Wat wel verandert is de minimumleeftijd voor het vervroegd pensioen. Die komt op 62 jaar, omdat het grootste knelpunt in België zit bij mensen die de arbeidsmarkt jong verlaten. Willen we een solidair systeem, waarin iedereen bijdraagt en de pensioenen betaalbaar blijven, dan moet iedereen z'n steentje bijdragen. We trekken de leeftijd voor het vervroegd pensioen daarom geleidelijk op naar 62,5 in 2017 en naar 63 in 2018. De loopbaanvoorwaarde voor dat vervroegd pensioen wordt 41 gewerkte jaren in 2017 en 42 in 2019.

Wie voor eind 2016 aan de voorwaarden voldoet om op vervroegd pensioen te vertrekken, behoudt deze voorwaarden ongeacht de latere werkelijke ingangsdatum van zijn pensioen. Wie 58 jaar is in 2016 moet maximaal twee jaar

langer werken ten aanzien van de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden zoals van toepassing in 2016, voor wie 59 jaar is in 2016 wordt dat maximaal één bijkomend jaar.

Belangrijk: we communiceren tijdig en blijven rekening houden met lange loopbanen en zware beroepen. Iemand die na z'n schooltijd meteen begint te werken en dus zeer vroeg aan de slag gaat, zal nog altijd vroeger op pensioen kunnen. Binnen de regering vindt momenteel het debat plaats welke jobs er onder zware loopbanen vallen.

Steunen jullie beginnende en bestaande zelfstandigen?

Wees daar maar zeker van. We blijven de sociale lasten verlagen zodat ondernemers goedkoper hun eerste personeelsleden kunnen aanwerven. En die monsterboete van 309%: voltooid verleden tijd.

Dankzij een fiscaal pact zorgen we in het algemeen voor meer respect en vertrouwen tussen fiscus en ondernemer. Leuk zal het nooit worden, belastingen betalen. Maar we kunnen het wel efficiënter aanpakken om ergernissen te vermijden. Een mooi voorbeeld: de overgangsmaatregel voor de liquidatiebonus wordt omgezet in een permanente regel. Dat is duidelijk.

Belastingen zijn trouwens niet de enige bron van bezorgdheid voor zelfstandigen. Zij zijn vaak ook op sociaal vlak kwetsbaar. Daarom investeren we nog eens 150 miljoen extra in de versterking van hun sociaal statuut én maken we werk van hogere minimumpensioenen.

Ik wil graag bijverdienen, kan dat?

Wie wil werken, laten werken. En wie wil bijverdienen, moet dat gemakkelijk kunnen. Dat is altijd het motto geweest van Open Vld.

Net daarom start de regering Michel met een proefproject in de horeca. Heb je een fulltime job of werk je 4/5e? Dan kan je flexibel en fiscaal vriendelijk bijverdienen in de horeca. Dit aan een netto vergoeding, waarop slechts 25% bevrijdende RSZ-bijdrage wordt gerekend. Slaat dit project aan, dan vindt de flexi-job wie weet ook de weg naar andere sectoren.

Ook studenten krijgen meer vrijheid. Studentenarbeid wordt makkelijker gemaakt door de arbeidsduur van 50 dagen om te zetten in 400 uren. Studenten die slechts enkele uren per dag werken, bijvoorbeeld als ze inspringen tijdens drukke momenten in de horeca, verliezen nu een hele dag. Want met de oude regeling werd dan telkens immers zo'n volledige dag in rekening gebracht. Met de nieuwe flexibelere regeling kunnen studenten hun werk beter spreiden en afstemmen op hun studies. Ook voor werkgevers betekent dit meer vrijheid.

Mag ik als gepensioneerde onbeperkt bijverdienen?

Voortaan wel! Vanaf 1 januari 2015 kan een gepensioneerde 65-plusser onbeperkt bijverdienen. De regering Michel schafte ondertussen de maximumbedragen af, waardoor elke gepensioneerde die minstens 65 jaar is of een loopbaan van 45 jaar achter de rug heeft, onbeperkt kan bijverdienen zonder pensioenrechten te verliezen.

Om vandaag onbeperkt te kunnen bijverdienen moest een gepensioneerde 65 jaar zijn én een loopbaan van 42 jaar achter de rug hebben. Die én-voorwaarde is nu een of-voorwaarde geworden: of 65 jaar of 45 jaar loopbaanduur.

Ik ben werkloos. Moet ik nu een gemeenschapsjob doen?

We willen mensen die werkloos zijn niet laten afglijden in het isolement. Want hoe langer je werkloos blijft, hoe verder je van de arbeidsmarkt af komt te staan.

Een gemeenschapsjob is er daarom voor wie al een tijd een job zoekt en opnieuw voeling wil met de arbeidsmarkt. Langdurig werklozen en leeflozers zullen twee halve dagen per week ingeschakeld worden om betrokkenheid met arbeidsmarkt te behouden of te herwinnen. Bijvoorbeeld door voor te lezen in bejaardentehuizen, aan kinderen etc. – altijd in overleg met de betrokkenen.

Wij zetten ook op andere manieren in op activatie. We hervormen de wachtuitkering verder tot een inschakelingsuitkering. Dat is een vergoeding die jongeren krijgen als ze de school verlaten en niet meteen een job vinden. De voorwaarden daarvan worden verstrengd: je moet je secundair diploma hebben om die inschakelingsuitkering te krijgen.

We zetten in deze de lijn van de vorige regering verder: we zetten in op activering.

Als deeltijds werkende kreeg ik een RVA-uitkering bovenop mijn basisloon. Waarom passen jullie dit aan?

De maatregel stimuleert deeltijds werkenden net om méér te werken. De aanpassing vermijdt precies dat er een werkloosheidsval ontstaat. We willen dat werklustigen kunnen overstappen naar een voltijdse betrekking, omdat het financieel gezien interessanter voor hen is.

Ook in de nieuwe regelgeving, kan de werknemer na 2 jaar nog beslissen om deeltijds te blijven werken, maar hij/zij zal daarvoor geen RVA-toeslag meer krijgen. Wie de overstap niet maakt, gaat dan werken aan het gewone deeltijdse loon. De uitkering vervalt na twee jaar, zo moedigen we mensen aan om zich voltijds te engageren.

Belangrijk: we communiceren, net zoals voor de pensioenen, zeer goed op tijd. Zo weten mensen waar ze aan toe zijn en bieden we hen perspectief. Deze maatregel zal pas ingaan in 2017. De regering zal de impact van deze maatregel goed blijven monitoren.

Geraak ik nog op mijn werk, én op tijd terug thuis?

Een degelijke infrastructuur, vlotte bereikbaarheid en soepele doorstroming zijn belangrijk voor pendelaars (zowel met de wagen als met het openbaar vervoer). Daarom investeren we in wegen, en werken we aan een reeks grote probleemoplossende infrastructuurprojecten, met een focus op de grootste congestiepunten Gent en Antwerpen. We gaan gefaseerd te werk, zodat de mo-

gelijke hinder tot een minimum beperkt wordt.

Daarnaast investeren we in openbaar vervoer, en wordt basismobiliteit omgezet in basisbereikbaarheid. We stappen af van de zogenaamde 'gratis-politiek', want ook gratis moet uiteindelijk door iemand betaald worden. Zo kan de overheid besparen. De Lijn moet nog efficiënter gaan werken, met een verhoging van de kostendeckingsgraad die nu slechts 15% bedraagt. Dat betekent dat tot vandaag 85% bijgepast wordt door de overheid! We moeten de weg inslaan naar vraaggericht, transparant, en kwaliteitsvol openbaar vervoer.

De werknemers moeten steeds flexibeler worden ingezet.

Kan ik werken en gezin nog combineren?

Zeker! Flexibele loopbanen zijn immers in het belang van werkgevers én werknemers. Ze zorgen voor een betere combinatie werk – gezin.

We zorgen er net voor dat de combinatie werk en gezin soepeler wordt en beter in balans. Die visie blijkt duidelijk uit de maatregelen die we nemen: het gemotiveerd tijdskrediet wordt uitgebreid van 3 naar 4 jaar, óók voor de zorg voor kinderen tot 8 jaar. Er komen schoolbelcontracten, zodat ouders de werktijd kunnen aanpassen aan de kinderen. Glijdende werkuren en deeltijds werken wordt ook makkelijker gemaakt.

In drukke periodes komt er voor werknemers én werkgevers meer flexibiliteit door de annualisering van de arbeidstijd. Dat betekent dat de 38-urenweek gespreid kan worden: meer werken in drukke periodes en wat minder als het kalmer is op het werk.

Het aantal toegestane overuren per jaar wordt verdubbeld van 180 naar 360 uren. Dat betekent dat je elke week 5 goedkope overuren kan presteren.

Ga ik nog een plaats vinden in de kinderopvang en kan ik ze nog wel betalen?

Voor wie werkt gaan de tarieven voor de kinderopvang niet omhoog! Het gemiddeld tarief was 13 à 14 euro per dag en dat blijft zo. Ook het maximumbedrag voor gezinnen met een hoog inkomen blijft op 28 euro.

Wie niet werkt, betaalt voortaan iets meer. 5 euro in plaats van 1,57 euro meerbepaald, omdat 1,57 euro eenvoudigweg de kosten niet dekt. 5 euro, dat is trouwens nog steeds een peulschil van de werkelijke kost. Voor mensen die door het OCMW behartenswaardig worden verklaard en voor mensen in een activeringstraject, hetzij via het OCMW, hetzij via de VDAB, blijft er bovendien een uitzonderlijk minimumtarief van 3 euro gelden. Ook voor mensen die deeltijds werken.

Krijgen we met al die hervormingen nog kindergeld? Hoeveel dan?

Inderdaad, door de zesde staatshervorming betaalt voortaan niet de federale maar de Vlaamse overheid het kindergeld uit. Die reorganisatie zal wat tijd in beslag nemen, dus noteer alvast dit: de volgende 2 jaar verandert er voor uw gezin niets. Het bedrag dat u nu per kind ontvangt blijft al die tijd identiek hetzelfde. Er gaat geen eurocent af.

Binnen 2 jaar hervormen we het systeem wél. We maken het logischer meerbepaald. Want elk kind is gelijk. Vanaf dan zal het basiskindergeld dan ook gelijk zijn voor elk kind. Er komt ook een nieuwe regeling voor de toeslagen voor kinderen met bijzondere zorgnoden en voor weeskinderen. En er komt ook een sociale toeslag voor kinderen die opgroeien in een gezin met een laag inkomen. Oh, nog één ding: op de geboorte- en adoptiepremie kan u ook blijven rekenen.

Zal mijn kind nog een plaats hebben op school?

Daar wordt voor gezorgd! Tot hertoe startte het schooljaar te vaak met paniek over het aantal plaatsen op school. Dat wil deze Vlaamse Regering anders. Daarom is één van de belangrijkste keuzes om in het onderwijs te investeren op lange termijn: de prioriteit is infrastructuur en scholenbouw. Daarvoor is een budget van 500 miljoen euro voorzien over de hele legislatuur. Nu al, in 2014, gaat een eerste schijf van 50 miljoen euro naar scholenbouw.

Er komt een masterplan scholenbouw dat in Vlaanderen moet zorgen voor 165 nieuwe scholen. op basis van bevolkingsprognoses, komt er een structurele aanpak van de schoolcapaciteit. De focus ligt eerst op de verhoging van de capaciteit in steden en gemeenten waar de noden het hoogst zijn.

Kan mijn zoon door al die besparingen in de sector nog wel terecht bij de scouts of bij de chiro?

Meer dan ooit. Het beleid van minister Sven Gatz is er precies op gericht het bestaande jeugdwerk in al zijn facetten te ondersteunen. Dat was dus net een duidelijke keuze: de jeugdbewegingen ook financieel te vrijwaren.

De cijfers bewijzen dat: in de cultuursector wordt gemiddeld 5% bespaard, terwijl we voor alles wat om de vorming van kinderen gaat minimale besparingen van 0,63% hebben voorzien – die zal u gewoonweg niet voelen.

Het inschrijvingsgeld voor het hoger onderwijs wordt verhoogd.

Zorgt dit ervoor dat minder jongeren kunnen verder studeren?

Nee. Het Vlaams inschrijvingsgeld voor onze universiteiten en hogescholen blijft redelijk. We brengen het meer op het niveau van Wallonië, namelijk 890 euro. En als je vergelijkt met andere Europese landen, behoren we tot de middenmoot. De toegankelijkheid blijft tegelijkertijd groot. Er blijven immers sociale correcties op het inschrijvingsgeld bestaan. Meer nog, die breiden we zelfs uit.

Voor (bijna-) beursstudenten blijft de mogelijkheid om een verlaagd inschrijvingsgeld te genieten behouden. Wie met een beurs studeert, betaalt 105 euro, met een bijna-beurs 470 euro. Dat aantal bijna-beursstudenten wordt bovendien verdubbeld. Op die manier is het inschrijvingsgeld op geen enkel moment een drempel. Deze Vlaamse regering heeft er voor gekozen om de begroting in evenwicht te houden door te besparen en heeft daarbij ook aan de hogescholen en universiteiten een inspanning gevraagd. Want vergeet niet, de eigenlijke, individuele kostprijs van een studiejaar kost de overheid en dus de samenleving om en bij de 12.000 euro.

Kan ik nog een woning kopen?

Eigendomsverwerking was én blijft een liberale prioriteit. De aankoop van een woning blijven we ook nu, in budgettair krappe tijden, stimuleren.

We maken een duidelijke keuze om het systeem van de woonbonus te behouden. Allereerst: voor lopende leningen met een woonbonus verandert er niets. Wie nu een woonbonus heeft, kan diezelfde lening behouden, ook na 1 januari 2015. Wel wordt de woonbonus zowel voor bestaande als nieuwe leningen niet langer geïndexeerd.

Voor leningen die worden afgesloten vanaf 1 januari 2015, komt er een lagere woonbonus maar het systeem blijft bestaan. Het totaal maximumbedrag dat voor de belastingvermindering in aanmerking komt, bedraagt tijdens de eerste tien jaar van de looptijd van de lening 2.360 euro en 1520 euro daarna. Die vermindering wordt dan berekend aan 40% van de uitgaven, en niet langer aan het marginaal tarief.

Gaat het licht straks uit?

Beter voorkomen dan panikeren. Dat is de reden waarom we veel tijd investeren in een plan om black outs te vermijden.

Om u een idee te geven: op een zonnige zomerdag hebben we een capaciteit van 6 GigaWatt nodig, tijdens een koude winter kan dat oplopen tot 14 GigaWatt. Bij een bijzonder zware of lange koudeprik zou er wel degelijk een tekort aan elektriciteit kunnen zijn.

Dáárom is er een plan om het verbruik slim te spreiden. Dáárom nemen we het zekere voor het onzekere, door noodscenario's uit te werken en te testen.

Ik ben ziek. Hoeveel kost mijn behandeling?

De patiënt staat centraal in onze plannen en zal de besparing niet voelen. Zelfs op korte termijn zullen efficiëntieoefeningen en besparingen bij de overheid leiden tot een betere dienstverlening voor patiënten. Bovendien laten we de gezondheidssector toe om bijkomend extra middelen te investeren. De patiënt blijft maximaal gevrijwaard, zeker de zwaksten onder hen.

In België genieten 1,8 miljoen mensen een voorkeursregeling. Aan hen wordt in 2015 een bijdrage van 50 cent per persoon gevraagd.

De regering zet ook in op duurzaamheid: we hervormen en vereenvoudigen, besparen en investeren, én we pakken verspilling aan (zoals bijvoorbeeld overdadig veel scans). De groeinorm van 3% schroeven we terug naar 1,5%, maar het blijft wel een GROEinorm, geen besparingsnorm. Bovendien geven we nog 2,188 miljard uit om in extra noden te investeren.

Het remgeld verhoogt bij sommige specialisten, maar daalt bij andere. De verhoging blijft hoe dan ook minimaal voor mensen met voorkeursregeling, én wordt gecompenseerd door goedkopere geneesmiddelen. In 2015 krijgt de patiënt via goedkopere geneesmiddelen terug wat hij extra aan remgeld betaalt.

Ik wil zo lang mogelijk thuis blijven wonen. Maar is er dan later nog plaats voor mij in een serviceflat?

De Vlaamse regering zal er met een combinatie van maatregelen alles aan doen zodat mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Dat is ook precies wat zij zelf willen.

Toch maken we ook werk van voldoende plaats in rusthuizen. De Vlaamse regering breidt jaarlijks het aantal rusthuisbedden met 1500 stuks uit. Zo korten we stap voor stap de wachtlijsten in. Door

een soepelere regelgeving zorgen we er bovendien voor dat er steeds meer serviceflats (assistentiewoningen) worden gebouwd.

Door op alle drie de pistes te werken (thuis wonen, wachtlijsten wegwerken, serviceflats bijcreëren) geven we zowel keuzevrijheid als gemoedsrust. Zo moet dat.

THUIS

RUSTHUIS

SERVICEFLAT

De wachtlijsten in de zorg bestaan al zeer lang.

***Waarom zal deze regering er
in slagen om die weg te nemen?***

Deze regering zal vooruitgang boeken, dankzij een duidelijke visie: extra middelen, meer ondernemerschap en inzetten op thuis-, mantel- en vrijwilligerszorg.

Zelfs in budgettair moeilijke tijden maakt de Vlaamse regering de keuze om maar liefst 500 miljoen euro te investeren in nieuw beleid voor de zorg- en welzijnssector. Het gaat dan over 330 miljoen euro om de wachtlijsten voor personen met een handicap aan te pakken (dubbel zoveel als de middelen in de vorige legislatuur), 120 miljoen euro die naar de kinderopvang gaat (leefbaarheid van de sector + creatie nieuwe plaatsen) en ook extra middelen voor meer opvang in de jeugdhulp en de residentiële ouderenzorg. Zo zullen we bijvoorbeeld elk jaar 1.500 nieuwe bedden voor woonzorgcentra erkennen en financieren (RIZIV-middelen komen over in kader van staats-hervorming).

We bewandelen ook nieuwe beleidspistes zoals persoonsvolgende financiering in plaats van de financiering van structuren en instellingen. Dat zorgt voor keuzevrijheid en zorg op maat. Door minder regels en flexibele zorgnormen, moedigen we ook investeringen vanuit privaat initiatief en sociaal ondernemerschap aan.

Kortom: er is geen toverformule, wel een duidelijke en uitgebouwde visie die wachtlijsten zo veel mogelijk wegwerkt.

